

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Alex Milián
i Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*),
Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas,
Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé,
Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí,
Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Èric Forcada (Catalunya Nord),
Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca),
Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia),
Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic,
Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala,
Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira,
Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera,
Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent,
Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo,
Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia,
Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graet,
Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi,
Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llavi, Josep-Vicent Marquès,
J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu, Montserrat Minobis,
Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané,
Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont,
Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu,
Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra,
Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel,
Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo,
Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia,
Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet,
Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez,
Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: EL TEMPS.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i
Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La darrera setmana hem viscut diversos episodis importants per impulsar la presència catalana al món. Un d'aquests exemples, en l'àmbit imprescindible d'Internet, és el domini .cat. Així, si es compleixen les previsions i finalment l'ens regulador de dominis a la xarxa, l'Internet Corporation For Assigned Names and Numbers (ICANN), ho accepta, a partir del novembre vinent, es podran usar adreces d'Internet acabades amb .cat, per a definir un domini cultural. L'èxit d'aquesta iniciativa cal atribuir-lo especialment a l'Associació PuntCat, que aplega una setantena d'entitats i institucions culturals de l'àmbit lingüístic català, però sobretot a l'extensa comunitat internauta catalana, que s'ha mobilitzat per reclamar d'exercir el mateix dret que tenen els ciutadans de Timor Oriental, els EUA, la Xina o el Congo.

Malauradament la cultura catalana no té les mateixes defenses que pugen tenir altres cultures, ja siguen amb més o menys partícips, per això cada petita victòria cal celebrar-la com si fóra molt gran, ja que efectivament costa tant dur-la endavant com si fóra una gran iniciativa. En aquest cas és especialment important que la cultura catalana estiga present al món, ja que avui, en plena era de la globalització, Internet és un àmbit imprescindible i cal ser-hi present amb veu pròpia si hom vol que la seua cultura sobrevisca. Actualment, segons un estudi de Softcatalà, el català ocupa el lloc 23è en el rànquing de llengües usades a Internet.

Ara el Principat viu un procés de replantejaments polítics que han de culminar amb la redacció d'un nou Estatut per a Catalunya. Un dels arguments que la classe política catalana esgrimeix és la necessitat d'incorporar al text estatutari instruments per afrontar reptes i problemes que, en el moment de la redacció de l'Estatut del 1979, no existien. És obvi que l'aparició d'Internet i el seu ús és un d'aquests nous reptes. Com en molts d'altres casos, ha estat la societat qui ha impulsat una iniciativa per poder existir amb identitat pròpia, en aquest cas, a la xarxa. I potser ja és bo que siga així, potser és un símptoma de vitalitat social. Però de tota manera ara és el moment que les institucions del Principat s'aboquen activament en aquesta iniciativa. I potser caldria que el nou Estatut del Principat, d'alguna manera, plantejara garantir l'ús i la difusió d'Internet al nostre país, així com la presència catalana a la xarxa.

El nostre és un país en el qual les divisions administratives han fet créixer falses divisions culturals i mentals. La globalització és un procés que ens comporta alguns problemes, donada la fragilitat de les nostres institucions polítics. Però alhora, també ens proporciona recursos i oportunitats que ens poden ajudar, paradoxalment, a superar l'encotillament de les dinàmiques que generen els estats, que tendeixen a amagar la pluralitat. El domini propi de l'àmbit cultural català (.cat), n'és tan sols un exemple.

Als nostres lectors

Sobre els skins planen diversos tòpics i és habitual que els mitjans de comunicació s'agafin a l'estereotip més vistós, que és el de l'skin violent agredint algú en nom dels ideals de Hitler, Franco o José Antonio. Però ni tots els skins són nazis ni no solament els skins nazis són els únics membres de la societat que mantenen actituds racistes, xenòfobes i antisemites, ni els skins que tenen actituds xenòfobes tenen un pòsit ideològic molt fort. Aquest darrer aspecte, que l'antropòleg Manuel Delgado ha explicat tan bé, és important que no l'oblidem perquè si no cada cop entendrem menys la societat en què vivim. Els brots racistes no habiten només en els grups de tribus urbanes més agressius, sinó que dins la nostra societat hi ha un seguit d'actituds, com l'antisemitisme, la islamofòbia, el racisme, la intolerància, la xenofòbia, que cal esforçar-se a aturar i fer retrocedir, i evidentment això no s'acaba amb mesures policials.

Oriol Cortacans, redactor

CATALANS A LA XARXA